Не раз по тобі тужу в розжалення годину,
Як вітер жалісно об рами б'є віконні;
Надворі смутна ніч... Дощ стогне без упину
Та дзвонить на вікні мелодьї однотонні...

Душею я в той час в світи забуті лину
І геть волочу всі гадки терплячі, сонні...
Надворі темна ніч... Дощ стогне без упину
Та дзвонить на вікні мелодьї невгомонні...

В кімнаті тишина — мені так дуже смутно,
Каяття, біль і жаль на мої груди сіли
І віко кам'яне від труни відвалили...

Лишень на дні душі скимить щось ледве чутно,
Безслідно стогін стих — з дощу сплітаєсь грою,—
Душа моя, душа ридає за тобою...

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.